

én gang for alle til medlemmerne af nævnet og nævnets sekretær. Dette vederlag såvel som andre omkostninger i forbindelse med nævnets virksomhed udredes af globalerstatningen, medmindre andet måtte være godkendt af folketingets finansudvalg.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *handelsministeren* bl. a.: „Forslaget, der er udarbejdet i samarbejde med udenrigsministeriet, finansministeriet og justitsministeriet, tilsigter at tilvejebringe regler om fordeling af beløb, der i henhold til aftale med andre lande betales som erstatning for dansk privat ejendom, som i vedkommende land er blevet ramt af nationaliseringer eller lignende indgreb. Sådanne indgreb i den private ejendomsret er under og efter den anden verdenskrig foretaget i en række lande, og der er i den anledning indledt forhandlinger med stater, der har foretaget sådanne indgreb, med henblik på opnåelse af erstatning herfor.

Såfremt det lykkes at opnå sådanne erstatninger, ydes de erfaringsmæssigt i den form, at den pågældende fremmede stat betaler en rund sum som en fælles erstatning for de rejste krav, og det er så den modtagende stats opgave at foretage fordelingen af beløbet.

Denne fordeling kan rejse mange vanskelige spørgsmål, hvis løsning kræver sagkundskab af forskellig art, og det foreslås derfor, at fordelingen her i landet, ligesom tilfældet er i en række andre lande, overlades til et nævn, der sammensættes på en sådan måde, at de forskellige sagkyndige instanser kan blive repræsenteret.

De beløb, der efter forslaget skal fordeles af nævnet, er i første række sådanne, som udgør erstatning for nationaliseret ejendom, men det kan ikke udelukkes, at det også i visse andre tilfælde vil kunne være hensigtsmæssigt at lade nævnet foretage fordelingen f. eks. af erstatninger for skader, opstået som følge af eller i forbindelse med krig, når det ikke ligger klart, hvorledes erstatningen skal fordeles mellem de skadelidte.

Jeg kan tilføje, at forhandlingerne med de forskellige lande i to tilfælde er nået så vidt, at der foreligger parafereet udkast til aftaler om erstatning. Det drejer sig om *Ungarn* og *Rumænien*. For *Polens* vedkommende er der ratificeret en aftale om erstatning, som dog ikke vil falde ind under de foreslåede regler.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra alle sider, omend flere af ordførerne ønskede forskellige af dets bestemmelser nærmere overvejet i et udvalg.

Resultatet af udvalgsbehandlingen blev, at udvalget som helhed indstillede lovforslaget til vedtagelse med nogle ændringer, som vedtoges ved 2. behandling. Særlig skal nævnes, at man i § 1 fik stk. 1 affattet således, at der ikke kan være tvivl om, at ethvert tab